

den ene og den anden politiske Lejlighed. Det er et Princip, vi ogsaa har set anvendt i de sidste Dage i Frankrig, hvor Herriots Regering flytter rundt paa Ambassadørerne og erstatter dem med Folk af politisk samme Opfattelse som den nu siddende Regering. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt, hvis Overpræsidentposten i Fremtiden blev en Slags politisk Stilling, fordi jeg tror ikke, at Overpræsidentens Pligter og Arbejde er en Politikers, men en repræsentativ og juridisk Embedsmands, og man kunde meget vel i Fremtiden tænke sig, at der kom en politisk Overpræsident, som ikke havde de samme Kvalifikationer som den første ikke-juridiske Overpræsident i København, der nu for nylig er blevet udnævnt. Overpræsidentens Embede gaar ud paa to Ting. Den ene er den rent repræsentative Opgave, og jeg vil gerne tro, at den tidligere Finansborgmester er i Stand til i Almindelighen at løse den paa tilfredsstillende Maade. Men ogsaa her er det for mig det rent principielle, som er det afgørende, og vi har Erfaring fra de sidste Dage for, at tidligere Politikere eller Politikere, der indehaver de højeste Embeder i Staten, ikke er i Stand til at opfylde deres repræsentative Pligter paa en saadan Maade, at hele Befolkningen kan føle sig repræsenteret derved. De mangler en vis Repræsentationstakt, som man maa anse for ganske overordentlig vigtig for de repræsentative Topfigurer. Derfor tror jeg, at netop en Stilling som Overpræsidentens skal beklædes af en Mand, der gennem sin Embedsuddannelse langt bedre vil være i Stand til at optræde som Repræsentant for hele Byen, paa samme Maade som man i visse Tilfælde kan forlange indenfor et Folk, at en bestemt Embedsmand skal repræsentere ikke et politisk Princip, men netop et helt Folk. Men det, som for mig er afgørende, er ikke det rent repræsentative, men det rent juridiske Synspunkt. Det er jo saaledes, at Overpræsidenten er Overøvrighed, og den største Del af de Spørgsmaal, Overpræsidenten skal beskæftige sig med, er rent juridiske Spørgsmaal, som ligger fuldstændig paa Linie med de Spørgsmaal, som Amtmændene beskæftiger sig med. I Forordningen af 26. Januar 1821 § 15 kræves juridisk Embedseksamen til Posterne som Stiftamtmand, Amtmænd, Overpræsident og Borgmestre i København, men i 1857 ændredes Forholdet, for saa vidt angaar københavnske Embedsmænd — altsaa Overpræsident og Borgmestre —, idet man ikke mere krævede, at de skulde

være i Besiddelse af juridisk Uddannelse. Men jeg tror, at denne Lov — jeg har ikke læst de nærmere Forhandlinger herom i 1857 — var et Udslag af rent Principrytteri, og at man i Virkeligheden ikke havde tænkt sig Muligheden af at faa en Overpræsident, som ikke havde juridisk Embedseksamen. Det viser sig ogsaa, at i de følgende Aar, fra 1857 til 1924, har man bestandig haft juridiske Embedsmænd paa denne Post, netop fordi man vidste, at Overpræsidentembedet var af juridisk Karakter. Man vil da ogsaa se, at Gang paa Gang nævnes Overpræsidentembedet paa Linie med Stiftamtmands- og Amtmandsembederne. Man ser det for Eksempel i Tjenestemandslovens §§ 443—446, der omfatter paa samme Linie Overpræsident, Stiftamtmand og Amtmand; man er klar over, at det er Overøvrighedsembedsmænd, hvis Virksomhed ligger fuldkommen paa Linie med hinanden. Jeg tror, at det vilde være overordentlig uheldigt, hvis Overpræsidentembedets politiske Karakter i Fremtiden skulde føre til, at man kom ind paa at ændre Loven saaledes, at Amtmænd og Stiftamtmand ikke mere skulde have juridisk Embedseksamen, hvorved man i Stedet for Embedsmænd, der var skolede i Centraladministrationens Tjeneste, fik, om jeg saa maa sige, afdankede Politikere. Det kunde meget vel blive Konsekvensen. Der har ved flere Lejligheder været Politikere, som har ytret et brændende Ønske om at komme ud og sidde i de forholdsvis gode Stillinger — jeg vil ikke sige i Forhold til Embedet gode, men dog pæne og ærefulde Amtmandsposter. Jeg synes, at det er en Tendens, som alt for meget vilde smage af uheldig amerikansk Embedsbesættelse. Man har jo her i Landet ogsaa slaaet Bom for en saadan Udvikling ved at tidsbegrænse de ikke-juridiske Amtmænds Funktion i Sønderjylland og ved udtrykkelig at nævne, at de ekstraordinære Bestemmelser ikke gælder for Stiftamtmandsposterne.

Jeg vil endelig gerne nævne, at jeg er fuldt ud enig med de ærede Medlemmer, der har udtalt, at man skulde være ganske overordentlig forsigtig med for Øjeblikket at gaa videre med at anlægge Baner ude omkring i Landet, lige saa vel som jeg uden at være sagkyndig i Spørgsmaalet Fiskerihavne, men efter at have talt med mange Folk i Nordjylland tror at kunne slutte mig til de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Ludvigsen, naar de udtaler Tilfredshed med, at der synes stor Sandsynlighed for, at det kostbare Arbejde